

купіж за 100, защото по малка монета нѣма. Ако тѣзи пречки са мањтѣ, т. е. ако количеството на паритѣ е доста и стига за размѣната, и между тѣхъ има такива малки, щото при купуванието даже на най малкитѣ количества на нѣкоя си стока не са изпречважтѣ никакви пречки, то голѣмото количество на паритѣ прави само тѣзи пречка : трѣба по много да носишъ съ себѣ си.

VI.

Отъ това, което азъ до тука говорихъ, види са, че паритѣ сѫ потрѣбни не за удовлетворението на нѣкоя человѣческа потрѣбностъ, както храната или дрѣхитѣ, но да става по лесно размѣната, и за това тѣ трѣба да имѣтѣ такава мѣрка и тѣжина, щото да могутѣ лесно да са пренасїйтѣ, трѣба да бѫдjtѣ таки малки, щото за тѣхъ да може да са купува и много малки частици стока и пр. Но отъ това са вижда, че на обществото не изнася ако паритѣ му струважтѣ твѣрдѣ скжно, защото въ такжвъ случай, то трѣба много да похарче за направата имъ, когато тѣзи разноски можеше да употреби въ нѣщо за него настиниа потрѣбно, напр. за храна, кѣща и т. н. Полезно щѣше да бѫде за обществото ако замѣстеще златитѣ и срѣбарни пари съ джрвени, защото сѣка година много разноски са правїжтѣ за ново сѣчене и пушчане на паритѣ, а да правимъ размѣна нали е все сѫщото — за злато ли било или джрво, стига само това злато или джрво всички да го земѫтѣ. И тжй, защо не замѣстїйтѣ металическитѣ пари съ джрвени? Защото тогава сѣки ще си направи пари колкото ще ; а ний видѣхми, че ако паритѣ сѫ много, то сичкитѣ стоки ставажтѣ по скжпи, т. е. за сѣка стока трѣба да давашъ по много пари, а ако добиванието имъ никому нищо не струва, то тѣ могутѣ тжй да са развѣдїйтѣ, щото за ока брашно ще